

تجلی طبیعت در اشعار منوچهر آتشی

زهرا رضایی کلج *، 88، محمد تقی،

1394-11-28

طبیعت و پدیده‌های آن همواره الهام‌بخش شاعران بوده است و آنان از دیرباز تاکنون، در بیان اندیشه‌ها و ذهنیات خود از عناصر متعدّد طبیعی بهره جسته‌اند. از عصر نیما به بعد نگرش و برخورد شاعران به طبیعت و پدیده‌های آن تا حدی تغییر یافته است و طبیعت به نوعی یکی از عناصر اصلی تصویرپردازی به شمار می‌رود. منوچهر آتشی (1310-1384 ه. ش) شاعر منتقد و نظریه‌پرداز و مترجم است که به شاعر جنوب معروف است. هدف این پایان‌نامه بررسی تجلی طبیعت در آثار منظوم منوچهر آتشی است. روش کار توصیفی-تحلیلی است. نتایج حاصل نشان داد که شاعر در آغاز تحت تاثیر اشعار توللی نگرش رمانتیک به اشیا و طبیعت داشته و سپس نگاهش به سمبولیک تغییر پیدا کرد و از این منظر توانست برای خود مصونیت سیاسی و اجتماعی ایجاد کند و به بیان مطالب انتقادی بپردازد. به دلیل تاثیر پذیری شاعر از محیط روستایی جنوب وازگانی چون نخلستان، صحرا، زمین گرم و... بسامد فراوان دارد. کلیدواژه‌ها: طبیعت، شعر، نماد، منوچهر آتشی.

کلمات کلیدی: کلیدواژه‌ها: طبیعت، شعر، نماد، منوچهر آتشی.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان‌نامه‌ها](#)